

Σταγειρίτου, Ἡπειρωτ.
σ. 396 ὑ3.

(1)

Σούλι τὸ
19 αἰ.

« Σούλι. Πρὸς ἀνατολὰς τῆς Παρρυθίας εἶναι τὸ οὐδ-
τατον ὄρος Σούλι καλούμενον.... Ἡ ἀρχὴ τούτου τοῦ ὄρους
γένος εἶναι ἄγνωστος, ὅσα δὲ ἔλεγον αὐτοὶ ἐκ παραδό-
σεως, εἶναι ταῦτα. Τινὲς ποιμένες ἐκ τῆς ἐκεῖ πλησίον κώ-
μης Γαρδέκιον καλουμένης, στενοχωρούμενοι ὑπὸ τῶν Τούρκων
ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἔμεναν ἐκεῖ εἰς ἀσφαλίαν. Ὡ-
δόντες δὲ καὶ οἱ περίοικοι τῶν ἡδυχιῶν καὶ ἀσφαλίαν τοῦ τόπου
συνέρχοντο ἐκεῖ καὶ ἔχον καὶ πῆζαν ὁ ἀριθμὸς. Τούρκος δὲ
Σούλις (τς) διαμαζόμενος ἄρμυρα τὰ δούζη αὐτοῦ ἐκεῖθεν καὶ ἔβο-
νέει εἰς τὴν μάχην. Ὅθεν ἐνόησαν τὸ ὄρος Σούλι, ὅπου ἔπρεπε ὁ
Σούλις. Ὡς ἀρχὴ αὐτοῦ εἶναι τὰ, τότε αἱ δέξανται πρὸ ἐβδουλί-
κοντα χερσὶν μόλις εὐρίσκοντο εἰς τὸ Σούλι διακόσιοι ἄνδρες

ἱκανοὶ γὰρ φέρονται δοῦναι. Ἦσαν δὲ αὖτε νέοι καὶ ἡλικίας
 ἰσότητος, γινώσκοντες αὐθεντήν ἐνα σπαχὴν τῶν Ἰωνικῶν Μουσικῶν
 μετέειν, ἀνομαζόμενοι, ὅστις ἤρχετο ἐκτὸς ἀσπαστῶν χρόνων καὶ ἡμέ-
 ραν τὸν συνέδριον φέρειν τῇ ὑποταγῇ. καὶ ἄλλοι τοίνυν συνεβούλευσαν
 πολλοὶ, καὶ μὴ ἔχοντες προβάς ἱκανὰς, ἤρσαν ἐκ τῶν γυναικῶν ἀ-
 γάδων τὰς κύμας ἀκακοφώνητοι ὅτε δὲ ἀφασάντες ζῆνα, ἀλλὰ
 τὰ ἴδια, τὰ ὅσα αὐτοὶ ἀναγκαζόμενοι ἀφῆκαν ἢ ἔφυγον εἰς τὸ κα-
 τὰ ξηρὸν ἄρος. καὶ αὐτὸς εἶχε τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ εὐρίσκοντο κατὰ
 τὰς πεντήκοντα χρόνας, ὅτε ἔκμαζον οἱ Σουλῶται, πεντακόσια
 ἐξήντα γενεαί, ἢτοι θαμνικαί, τῶν ὁμοίων ἡ ἀρχὴ ἦτον γνωστὴ,
 ὅτε κατὰγονται ἐκ τῶν περὶ οἰκῶν τούτων ἢ χωρίων τῆς Ἡπείρου. Μό-
 νον δὲ δύο γενεῶν ἡ ἀρχὴ δὲ εὐρίσκει, ἢ ἐνόμισαν, ὅτε αὐταὶ ἦσαν
 αἱ ἀρχαιόταται. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶχαν πολλοὶ συνεχεῶς με-